

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 lutego 2007 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o świadku koronnym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 190, poz. 1606 i Nr 267, poz. 2253 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501, Nr 104, poz. 708, Nr 145, poz. 1050 i Nr 220, poz. 1600) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. Nr 114, poz. 738), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 12 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks karny, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 160, poz. 1083),
- 2) ustawą z dnia 10 września 1999 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931),
- 3) ustawą z dnia 6 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 40),
- 4) ustawą z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania karnego, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karne-

go, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 17, poz. 155 i Nr 111, poz. 1061),

- 5) ustawą z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188),
- 6) ustawą z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 757),
- 7) ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 149, poz. 1078)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 12 lutego 2007 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 7 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o zmianie ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks karny, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 160, poz. 1083), który stanowi:

- „Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 2) art. 17 ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931), który stanowi:
- „Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 17 października 1999 r.”;
- 3) art. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 40), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 4) art. 11 ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania karnego, ustawy — Przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 17, poz. 155 i Nr 111, poz. 1061), który stanowi:
- „Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.”;
- 5) art. 96 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188), który stanowi:
- „Art. 96. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 7—12, art. 15 i art. 19, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 51 i art. 52 ust. 1 i ust. 3—5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
 - 3) art. 84 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a i b, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 4) art. 84 pkt 2 lit. c, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;
- 6) art. 26 ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 757), który stanowi:
- „Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 2—7, pkt 8 w zakresie dotyczącym art. 10 ust. 1, pkt 17 lit. c, pkt 29, 36, 40 i 42, art. 3—6, art. 8, art. 10 i 11 oraz art. 13—21 i art. 23, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, tiret drugie w zakresie dotyczącym pkt 5b, pkt 8 w zakresie dotyczącym art. 10 ust. 2—4, pkt 10 lit. a tiret pierwsze w zakresie dotyczącym pkt 2b oraz lit. f w zakresie dotyczącym ust. 7b, pkt 38, art. 2 pkt 6, art. 9, art. 12 i art. 24, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;
 - 3) art. 2 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady o stosowaniu przez Rzeczpospolitą Polską art. 2 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znieszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r.”;
- 7) art. 3—5 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 149, poz. 1078), które stanowią:
- „Art. 3. Do osób, którym prokurator przyznał ochronę lub pomoc na podstawie przepisów dotychczasowych, stosuje się te przepisy, z tym że w wypadku gdy zachodzą okoliczności wymagające zmiany form ochrony lub pomocy, stosuje się przepisy art. 18 ust. 3—5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
- Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2006 r.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 lutego 2007 r. (poz. 232)

USTAWA

z dnia 25 czerwca 1997 r.

o świadku koronnym

Art. 1.¹⁾ 1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnianie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

2. Przepisy ustawy stosuje się także w sprawach o przestępstwo określone w art. 228 § 1 i 3—6, art. 229 § 1 i 3—5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 1 i 2, art. 250a § 1 i 2, art. 258, art. 296a § 1, 2 i 4 oraz w art. 296b § 1 i 2 Kodeksu karnego.

Art. 2. Świadkiem koronnym jest podejrzany, który został dopuszczony do składania zeznań w charakterze świadka, na zasadach i w trybie określonych niniejszą ustawą.

Art. 3. 1.²⁾ Można dopuścić dowód z zeznań świadka koronnego, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) do chwili wniesienia aktu oskarżenia do sądu jako podejrzany w swoich wyjaśnieniach:
 - a) przekazał organowi prowadzącemu postępowanie informacje, które mogą przyczynić się do ujawnienia okoliczności przestępstwa, wykrycia pozostałych sprawców, ujawnienia dalszych przestępstw lub zapobieżenia im,
 - b) ujawnił majątek swój oraz znany mu majątek pozostałych sprawców przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, o których mowa w art. 1;
- 2) podejrzany zobowiązał się do złożenia przed sądem wyczerpujących zeznań dotyczących osób uczestniczących w przestępstwie lub przestępstwie skarbowym oraz pozostałych okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. a, popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego określonego w art. 1.

2.²⁾ Można uzależnić dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego także od zobowiązania się podejrzanego do zwrotu korzyści majątkowej odnie-

sionej z przestępstwa lub przestępstwa skarbowego oraz naprawienia szkody nimi wyrządzonej.

3. Z czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, sporządza się protokół, a także poucza się podejrzanego o treści art. 10 i 11, zamieszczając o tym wzmiankę w protokole.

Art. 4.³⁾ Przepisów ustawy nie stosuje się do podejrzanego, który w związku z udziałem w przestępstwie lub przestępstwie skarbowym określonym w art. 1:

- 1) usiłował popełnić albo popełnił zbrodnię zabójstwa lub współdziałał w popełnieniu takiej zbrodni;
- 2) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, określonego w art. 1, w celu skierowania przeciwko niej postępowania karnego;
- 3) kierował zorganizowaną grupą albo związkiem mającymi na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Art. 5. 1.⁴⁾ Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Krajowego.

2. Sąd bada, na podstawie danych zawartych we wniosku i materiałach zgromadzonych w sprawie, czy zachodzą warunki określone w art. 1, 3 i 4.

3. Przed wydaniem postanowienia sąd przesłuchuje podejrzanego co do okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2. Jeżeli stawiał się obrońca, dopuszcza się go, na żądanie podejrzanego, do udziału w przesłuchaniu; zawiadomienie obrońcy o terminie przesłuchania jest obowiązkowe, gdy żąda tego podejrzany.

4. Sąd określa termin i sposób wykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 149, poz. 1078), która weszła w życie z dniem 31 sierpnia 2006 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

5.⁵⁾ Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.

6. Na postanowienie sądu prokuratorowi przysługuje zażalenie.

Art. 5a.⁶⁾ Jeżeli prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze nie występuje z wnioskiem, o którym mowa w art. 5 ust. 1, wydaje w tym przedmiocie postanowienie i zapoznaje z jego treścią podejrzanego.

Art. 6.⁷⁾ Jeżeli prokurator wydał postanowienie, o którym mowa w art. 5a, albo sąd wydał postanowienie o odmowie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego, wyjaśnienia podejrzanego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 3, nie mogą stanowić dowodu; w takim wypadku czynności przeprowadzone na zasadach i w trybie określonych niniejszą ustawą uznaje się za niebyte, a zniszczeniu podlegają następujące dokumenty:

- 1) postanowienia o przedstawieniu zarzutów wydane w oparciu o wyjaśnienia, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1;
- 2) protokoły zawierające wyjaśnienia i oświadczenia podejrzanego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 5 ust. 3;
- 3) wnioski prokuratora, sporządzone na podstawie art. 5 ust. 1.

Art. 7. 1.⁸⁾ W razie wydania przez sąd postanowienia o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego, prokurator sporządza odpisy materiałów dotyczących osoby wskazanej w postanowieniu sądu i wyłącza je do odrębnego postępowania, które następnie zawiesza; zawieszenie postępowania trwa do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przeciwko pozostałym sprawcom.

2.⁹⁾ Na postanowienie o zawieszeniu postępowania na podstawie ust. 1 zażalenie nie przysługuje.

Art. 8. W stosunku do świadka koronnego nie stosuje się przepisów art. 182—185 Kodeksu postępowania karnego.

Art. 9.¹⁰⁾ 1. Sprawca nie podlega karze za przestępstwa lub przestępstwa skarbowe określone w art. 1,

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

w których uczestniczył i które jako świadek koronny ujawnił w trybie określonym niniejszą ustawą.

2. Prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie przeciwko tym sprawcom, których udział w przestępstwie świadek koronny ujawnił oraz przeciwko którym zeznawał. Przepisów art. 459 i 465 Kodeksu postępowania karnego nie stosuje się.

Art. 10. 1.¹¹⁾ Przepisów art. 9 nie stosuje się, jeżeli świadek koronny w toku postępowania:

- 1) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę co do istotnych okoliczności sprawy albo odmówił zeznań przed sądem;
- 2) popełnił nowe przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnianie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego;
- 3) zataił majątek, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. b.

2. W wypadku określonym w ust. 1 prokurator podejmuje zawieszone postępowanie.

3. Prokurator podejmuje zawieszone postępowanie, jeżeli zostały ujawnione okoliczności, o których mowa w art. 4.

4.¹²⁾ Prokurator może podjąć zawieszone postępowanie, jeżeli świadek koronny popełnił nowe przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe albo nie wykonał zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

5. Na postanowienie o podjęciu zawieszonego postępowania świadkowi koronnemu przysługuje zażalenie do sądu, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

Art. 11. 1.¹³⁾ Postępowanie wznawia się, niezależnie od podstaw określonych w art. 327 § 2 Kodeksu postępowania karnego, jeżeli w ciągu 5 lat od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. 9:

- 1) świadek koronny popełnił nowe przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego;

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2) zostały ujawnione okoliczności świadczące o tym, że świadek koronny świadomie nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. b lub ust. 2;

3) zostały ujawnione okoliczności, o których mowa w art. 4.

2.¹³⁾ Jeżeli świadek koronny, w ciągu 5 lat od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. 9, popełnił nowe przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe, postępowanie to można wznowić.

3. Na postanowienie o wznowieniu postępowania świadkowi koronnemu przysługuje zażalenie do sądu, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

Art. 12.¹⁴⁾ W wypadku podjęcia albo wznowienia postępowania z powodów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lub ust. 4 albo w art. 11 ust. 2, skazując za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe objęte tym postępowaniem, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 13.¹⁵⁾ 1.¹⁶⁾ Sąd, na wniosek świadka koronnego, wyłącza jawność rozprawy na czas jego przesłuchania. Świadka należy pouczyć o tym uprawnieniu. W razie wyłączenia jawności, przepisów art. 361 § 1 i 3 Kodeksu postępowania karnego nie stosuje się.

2.¹⁷⁾ Wyłączając jawność rozprawy na podstawie ust. 1, sąd zarządza zakaz wnoszenia na salę rozpraw urządzeń rejestrujących dźwięk, obraz lub zdolnych do przekazania dźwięku lub obrazu, a także poddanie się kontroli w celu realizacji tego zarządzenia.

Art. 14. 1.¹⁸⁾ W razie zagrożenia życia lub zdrowia świadka koronnego lub osoby dla niego najbliższej w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, mogą być oni objęci ochroną osobistą, a także uzyskać pomoc w zakresie zmiany miejsca pobytu lub zatrudnienia, a w szczególności uzasadnionych wypadkach można wydać im dokumenty umożliwiające używanie innych niż własne danych osobowych, w tym uprawniające do przekroczenia granicy państwowej, jak również mogą uzyskać inną formę pomocy, a zwłaszcza przeprowadzenie zabiegu chirurgicznego usuwającego charakterystyczne elementy wyglądu lub operacji plastycznej.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o świadku koronnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 40), która weszła w życie z dniem 8 lutego 2001 r.

¹⁶⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

1a.¹⁹⁾ W razie stwierdzenia takiej potrzeby i za zgodą osoby objętej ochroną Dyrektor Generalny Służby Więziennej może wprowadzić ograniczenia przysługujących jej uprawnień, określonych w art. 91, art. 91a, art. 92, art. 100, art. 102 pkt 2, 5, 6 i 8, art. 105 § 1, art. 105b § 1, art. 106 § 1 i 2, art. 110a § 1, art. 113a § 3, art. 116 § 1 pkt 4, art. 130 § 1, art. 141 § 1, art. 211 § 2 i art. 218 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego.

1b.¹⁹⁾ W wypadku braku możliwości zapewnienia świadkowi koronnemu lub osobie dla niego najbliższej świadczeń opieki zdrowotnej w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, osobom tym może być przyznana pomoc finansowa na pokrycie kosztów uzyskania świadczeń opieki zdrowotnej określonych w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.²⁰⁾).

2.²¹⁾ W razie niemożności zatrudnienia świadka koronnego lub osoby dla niego najbliższej, może być im przyznana pomoc finansowa, w szczególności przeznaczona na pokrycie kosztów utrzymania.

3.²²⁾ Ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 1, 1a, 1b i 2, z wyłączeniem wydania dokumentów, o których mowa w ust. 1, można również objąć, do czasu uprawomocnienia się postanowienia określonego w art. 5 ust. 1, podejrzanego, który spełnił warunki przewidziane w art. 3 ust. 1, lub osobę dla niego najbliższą w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego.

4.²³⁾ Niedopuszczalna jest czynność dowodowa zmierzająca do ujawnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, 1b i 2.

Art. 15. Warunki i zasady udzielania ochrony lub pomocy, o których mowa w art. 14, za granicą może określić umowa międzynarodowa.

Art. 16. 1.²⁴⁾ Objęcie osoby pełnoletniej ochroną lub pomocą, o których mowa w art. 14, uzależnia się od złożenia Komendantowi Głównemu Policji lub

¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824.

²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej przez tę osobę pisemnego zobowiązania do:

- 1) przestrzegania zasad i zaleceń w zakresie udzielonej ochrony, a także
- 2) wykonywania obowiązków ciążących z mocy ustawy oraz wynikających z prawomocnych orzeczeń i decyzji — w razie korzystania z ochrony lub pomocy polegających na zmianie miejsca pobytu lub wydaniu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1.

2. (uchylony).²⁵⁾

Art. 17.²⁶⁾ 1. W przedmiocie zastosowania ochrony lub pomocy, o których mowa w art. 14, prokurator wydaje postanowienie na wniosek świadka koronnego, podejrzanego, który spełnił warunki przewidziane w art. 3 ust. 1, lub osoby dla nich najbliższej w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego.

2. W przedmiocie ochrony osobistej, na wniosek świadka koronnego lub osoby dla niego najbliższej w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, odbywających karę pozbawienia wolności lub tymczasowo aresztowanych, przebywających w zakładach karnych lub aresztach śledczych, prokurator wydaje postanowienie o udzieleniu ochrony osobistej, które wykonuje Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

3. Postanowienie prokuratora o objęciu ochroną lub pomocą osób, o których mowa w ust. 1 lub 2, może być wydane także z urzędu — za zgodą tych osób.

4. Na postanowienie w przedmiocie zastosowania ochrony lub pomocy, o którym mowa w ust. 1—3, przysługuje zażalenie.

Art. 18.²⁷⁾ 1. Organem właściwym do wykonywania postanowień, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 3, jest Komendant Główny Policji, z wyjątkiem postanowień o ochronie osobistej osób odbywających karę pozbawienia wolności lub tymczasowo aresztowanych, przebywających w zakładach karnych lub aresztach śledczych.

2. Komendant Główny Policji określa formy ochrony lub pomocy odpowiednio do stopnia zagrożenia osób, o których mowa w art. 17 ust. 1.

3. Komendant Główny Policji, odpowiednio do okoliczności, może zmieniać formy ochrony lub pomocy, w tym wysokość pomocy finansowej.

4. Na zarządzenie Komendanta Głównego Policji w przedmiocie, o którym mowa w ust. 2 i 3, przysługuje

²⁵⁾ Przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

je zażalenie do prokuratora prowadzącego albo nadzorującego postępowanie przygotowawcze.

5. Zażalenie w przedmiocie wydania dokumentów, przeprowadzenia zabiegu chirurgicznego lub operacji plastycznej, o których mowa w art. 14, rozpoznaje Prokurator Krajowy.

Art. 18a.²⁸⁾ 1. Funkcjonariusze Policji, w ramach wykonywanej ochrony, mogą wprowadzać, także w drodze czynności operacyjno-rozpoznawczych, współdziałając z właściwymi organami państwa, dane, o których mowa w art. 14 ust. 1, do systemów informatycznych oraz kartotek, skorowidzów, ksiąg, wykazów i innych zbiorów ewidencyjnych organów państwowych oraz jednostek samorządu terytorialnego, innych państwowych lub komunalnych jednostek organizacyjnych oraz podmiotów niepaństwowych, realizujących zadania publiczne.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 są obowiązane udzielać pomocy funkcjonariuszom Policji oraz współdziałającym z nimi funkcjonariuszom innych organów państwa przy wykonywaniu zadań, o których mowa w przywołanym przepisie.

3. Nie popełnia przestępstwa, kto zgodnie z przepisami niniejszej ustawy poleca sporządzić, kieruje sporządzaniem, udziela pomocy w sporządzeniu, sporządza oraz zabezpiecza dokumenty lub postępuje się dokumentami, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 18b.²⁹⁾ 1. W wypadku umyślnego naruszenia przez osobę objętą ochroną zasad lub zaleceń w zakresie ochrony lub uporczywego uchylania się od wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2, Komendant Główny Policji albo Dyrektor Generalny Służby Więziennej występuje do prokuratora prowadzącego postępowanie z wnioskiem o cofnięcie ochrony lub pomocy.

2. W przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 1, prokurator wydaje postanowienie.

3. Prokurator prowadzący postępowanie może wydać postanowienie o cofnięciu albo zakończeniu ochrony lub pomocy — z urzędu lub na wniosek osoby, której udzielono ochrony lub pomocy, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Policji, a w wypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 2, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

4. Na postanowienie w przedmiocie cofnięcia albo zakończenia ochrony lub pomocy osobom, których postanowienie dotyczy, przysługuje zażalenie do prokuratora nadrzędnego.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 15; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

5. Wydanie postanowienia o cofnięciu albo zakończeniu ochrony lub pomocy nie jest uzależnione od wydania postanowienia o umorzeniu zawieszzonego postępowania określonego w art. 9 ust. 2.

Art. 19. 1. W razie zastosowania ochrony lub pomocy polegającej na zmianie miejsca pobytu lub wydaniu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1, Komendant Główny Policji może zobowiązać właściwą placówkę operatora pocztowego do:³⁰⁾

- 1) przekazywania pod wskazany przez siebie adres przesyłek przeznaczonych dla osoby objętej ochroną;
- 2) doręczania przesyłek przeznaczonych dla osoby objętej ochroną za pośrednictwem osoby przez niego upoważnionej.

2. Komendant Główny Policji zapewnia niezwłoczne doręczanie przesyłek adresatowi w wypadkach, o których mowa w ust. 1.

3. Przekazanie lub doręczenie przez urząd pocztowy przesyłki w sposób przewidziany w ust. 1 uważa się za doręczenie w rozumieniu *ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z późn. zm.)*³¹⁾³²⁾.

Art. 20.³³⁾ Komendant Główny Policji ustanawia, w razie stwierdzenia takiej potrzeby i za zgodą osoby objętej ochroną, pełnomocnika tej osoby; do pełnomocnika stosuje się odpowiednio przepisy regulujące postępowanie, w którym został on ustanowiony.

Art. 21. 1.³⁴⁾ W razie podjęcia zawieszzonego postępowania karnego w wypadkach określonych w art. 10 albo wznowienia postępowania karnego w wypadkach określonych w art. 11, świadek koronny jest zobowiązany do zwrotu właściwemu organowi równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a jeżeli pomoc polegała na wydaniu dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1, również do zwrotu tych dokumentów.

2. Prokurator może także zobowiązać podejrzanego, który spełnił warunki przewidziane w art. 3 ust. 1,

do zwrotu właściwemu organowi równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, jeżeli prokurator nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 5 ust. 1, albo sąd wydał postanowienie o odmowie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego.

3. Na postanowienie określone w ust. 1 i 2 przysługuje zażalenie do sądu, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

4. W razie uchylania się od obowiązku zwrotu równowartości udzielonej pomocy lub wydanych dokumentów, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 22.³⁵⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres, sposób udzielania, wykonywania, cofania oraz zakończenia ochrony i pomocy, o których mowa w art. 14 ust. 1, 1b, 2 i 3 oraz art. 19 ust. 1 i 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa odpowiednio do rodzaju i stopnia zagrożenia oraz pomocy na poziomie co najmniej minimum socjalnego.

Art. 23. Tajemnicę państwową stanowią:

1)³⁶⁾ przebieg i treść czynności, o których mowa w art. 3, 5 i 5a, do chwili uprawomocnienia się postanowienia sądu o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego;

2) okoliczności dotyczące ochrony lub pomocy, o których mowa w art. 14—20.

Art. 24.³⁷⁾ 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, z tym że postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje wojskowy sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego.

2. Uprawnienia Prokuratora Krajowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 18 ust. 5, przysługują odpowiednio Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

Art. 25. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 26. (uchylony).³⁸⁾

Art. 27.³⁹⁾ Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

³⁰⁾ Zdanie wstępne ze zmianą wprowadzoną przez art. 81 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188), która weszła w życie z dniem 24 sierpnia 2003 r.

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984, z 1999 r. Nr 47, poz. 461 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718 i Nr 73, poz. 852.

³²⁾ Ustawa z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności utraciła moc na podstawie art. 95 ustawy, o której mowa w odnośniku 30.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁸⁾ Przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.